

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 sierpnia 2026 r.

Poz. 4929

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.75.2026 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 lipca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 – zwana dalej: *usg*) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538 i 781 – zwana dalej: *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 134/XXIV/2026 Rady Gminy Irządze z dnia 1 lipca 2026 r. w sprawie planu ogólnego Gminy Irządze.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *usg*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru, w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 1 lipca 2026 r. Rada Gminy Irządze podjęła uchwałę Nr 134/XXIV/2026 w sprawie planu ogólnego Gminy Irządze.

Stosownie do przepisu art. 13k ust. 1 *upzp* w dniu 2 lipca 2026 r. Rada Gminy Irządze przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 134/XXIV/2026 z dnia 1 lipca 2026 r., a w dniu 6 lipca 2026 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 28 lipca 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. Gmina w dniu 29 czerwca skorzystała z przysługującego uprawnienia i w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego poinformowała, że wszystkie wskazane w nim uwagi zostaną poprawione i *uwzględnione na najbliższej sesji Rady Gminy Irządze*.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 13a ust. 1 *upzp* plan ogólny gminy uchwalany jest dla obszaru gminy (z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych oraz terenów zamkniętych innych niż ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu) i stosownie do art. 13a ust. 4 *upzp*, zawiera ustalenia obligatoryjne: określenie stref planistycznych oraz gminnych standardów urbanistycznych, a także fakultatywne – obszary uzupełnienia zabudowy i obszary zabudowy śródmiejskiej oraz gminne standardy dostępności do infrastruktury społecznej.

Pierwsze zasadnicze ustalenie planu ogólnego stanowi zatem o podziale obszaru objętego planem ogólnym w sposób rozłączny na strefy planistyczne, które określone zostały w katalogu zamkniętym zawartym w art. 13c ust. 2 *upzp*. Podział obszaru gminy możliwy jest więc na następujące strefy: strefę wielofunkcyjną z zabudową mieszkaniową wielorodzinną (SW), strefę wielofunkcyjną z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), strefę wielofunkcyjną z zabudową zagrodową (SZ), strefę usługową (SU), strefę handlu wielkopowierzchniowego (SH), strefę gospodarczą (SP), strefę produkcji rolniczej (SR), strefę infrastrukturalną (SI), strefę zieleni i rekreacji (SN), strefę cmentarzy (SC), strefę górnictwa (SG), strefę

otwartą (SO), strefę komunikacyjną (SK). Natomiast drugim koniecznym elementem planu ogólnego jest gminny katalog stref planistycznych, stanowiący obligatoryjną część gminnych standardów urbanistycznych.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. *w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2758 i z 2024 r., poz. 1775 i z 2025 r., poz. 1767 oraz z 2026 r. poz. 826 – zwanego dalej: *rozporządzeniem ppog*) – w ramach gminnego katalogu stref planistycznych każda zachowująca ciągłość przestrzenną strefa planistyczna powinna zostać opisana przez: unikalne oznaczenie, nazwę, określenie profilu funkcjonalnego strefy planistycznej (podstawowego i ewentualnie również dodatkowego), wartości maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy – dla stref planistycznych o symbolach: SW, SJ, SZ, SU, SH, SP, SR (fakultatywnie dla stref: SI, SN, SC, SG, SO, SK) oraz wartość minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej – dla stref o symbolach: SW, SJ, SZ, SU, SH, SP, SR, SI, SN, SC (fakultatywnie dla stref: SG, SO, SK). Ustalenie w planie ogólnym obszarów uzupełnienia zabudowy, obszarów zabudowy śródmiejskiej, jak również gminnych standardów dostępności infrastruktury społecznej, w ramach gminnych standardów urbanistycznych, zależy od woli organów sporządzających i przyjmujących ten akt prawa miejscowego. Charakterystykę stref planistycznych, obejmującą profil funkcjonalny stref planistycznych oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, określa załącznik nr 1 do *rozporządzenia ppog*.

Należy ponadto zaznaczyć, iż plan ogólny gminy sporządzany jest wyłącznie w formie danych przestrzennych, o których mowa w art. 67a ust. 3a *upzp*, które stosownie do art. 67a ust. 5 *upzp*, stanowią załącznik do uchwały przyjmującej akt planowania przestrzennego. Dane przestrzenne tworzone dla planu ogólnego obejmują: atrybuty zawierające informacje o akcie oraz dane w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych zawierające: lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem, stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy, obszaru zabudowy śródmiejskiej oraz obszarów, dla których określono różne regulacje w ramach gminnych standardów dostępności infrastruktury społecznej oraz atrybuty zawierające informacje o tych obiektach przestrzennych.

Sposób stosowania oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposób prezentacji graficznej danych przestrzennych określony został w załączniku nr 2 do *rozporządzenia ppog*.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania planu ogólnego w następującym zakresie:

1. Zgodnie z art. 13e ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2026 r., poz. 538 i 781 – zwana dalej: *upzp*) w gminnym katalogu stref planistycznych określa się wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, którego minimalna wielkość została na mocy delegacji ustawowej, zawartej w art. 13m ust. 2 *upzp*, określona w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. *w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów* (Dz. U. z 2023 poz. 2758 ze zm. – zwane dalej: *rozporządzeniem ppog*). Przepis § 2 ust. 3 *rozporządzenia ppog* obliuguje do określenia w charakterystyce stref planistycznych minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, przy czym dopuszcza w tym zakresie, zastosowanie wyjątku wskazanego w ust. 3. Jak wynika z załącznika nr 1 do ww. *rozporządzenia ppog* *Charakterystyka stref planistycznych* minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi:

- 30% – dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową wielorodzinną, strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową, strefy usługowej, strefy handlu wielkopowierzchniowego, strefy produkcji rolniczej, strefy cmentarzy;
- 20% – dla strefy gospodarczej oraz strefy infrastrukturalnej;
- 50% – dla strefy zieleni i rekreacji.

Natomiast dopuszczony w § 2 ust. 3 *rozporządzenia ppog* wyjątek wskazuje jednoznacznie, że: *w przypadku gdy obszar strefy planistycznej jest objęty obowiązującymi planami miejscowymi, w strefie tej można określić wartość minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niższą niż wynika to z załącznika nr 1 do rozporządzenia, jednak nie niższą niż najwyższa wartość wskaźnika opisującego minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla terenów wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, obejmujących obszar strefy.*

Analiza planu ogólnego wykazała, że w charakterystyce strefy planistycznej o symbolu **68SR** ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 20%. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia ppog* dla strefy produkcji rolniczej wskaźnik ten powinien być ustalony na minimalnym poziomie 30%. Dla strefy 68SR brak obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z powyższym nie było możliwości przejęcia innych wskaźników, niż wynika do z *rozporządzenia ppog*. Poprzez ustalenie w charakterystyce strefy planistycznej o symbolu **68SR** wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niższej niż wynikająca z załącznika nr 1 do *rozporządzenia ppog*, naruszono przepisy art. 13e ust. 2 pkt 3 *upzp* oraz § 2 ust. 1 i 3 *rozporządzenia ppog*.

Nie ulega też wątpliwości, że unormowanie zawarte w przepisie § 2 ust. 3 *rozporządzania ppog* stanowi wyjątek od zasady wynikającej z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – wyjątek od zasady obligującej do określenia, w charakterystyce stref planistycznych, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, w którym do konkretnych stref zostały przypisane minimalne wartości tego wskaźnika. Jako wyjątek od reguły, nie powinien być więc interpretowany rozszerzająco. W polskiej kulturze prawnej respektuje się zasadę, że *wyjątków nie wolno rozciągać w drodze wykładni (exceptiones non sunt extendendae)*. Innymi słowy, wyjątek od zasady musi być interpretowany ściśle według znaczenia, jakie nadał jemu prawodawca. Nie można dopuścić wykładni rozszerzającej względem wyjątku od zasady, czy też zasad, ponieważ wyjątek ten sam w sobie powoduje konieczność przyjęcia odrębnych założeń i efektów wykładni prawa w odniesieniu do przepisów ogólnych, które znajdują zastosowanie dla całości materii normatywnej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 lutego 2025 r. sygn. akt II SA/Wr 723/24). To stanowisko jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie. Dla przykładu można powołać stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego: *Zasadę nierozszerzania wyjątków należy odnieść do wszystkich sposobów interpretacji stosowanych względem przepisu. Nieuzasadnione jest zatem dążenie do przyjęcia tego z możliwych wariantów zrozumienia normy, który obejmie jak największą ilość stanów faktycznych, z pominięciem ratio legis czy względów systemowych* (wyrok NSA z dnia 23 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 4520/21). A zatem, jeżeli gmina zamierza w planie ogólnym – dla konkretnej strefy – ustalić minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej **niższy od ustalonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia ppog**, to po pierwsze **obszar tej strefy musi być objęty obowiązującymi planami miejscowymi**, po drugie **wynikający z tych planów wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej powinien być niższy niż wskazany w rozporządzeniu ppog**, po trzecie wreszcie **może zastosować wyłącznie najwyższą wartość tego wskaźnika dla terenów wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, obejmujących obszar strefy**.

2. Obszar uzupełniania zabudowy stanowiący integralną część planu ogólnego Gminy Irządze wyznaczony został niezgodnie z wytycznymi § 1 ust. 1-5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 2 maja 2024 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy w planie ogólnym gminy (Dz. U. 2024 poz. 729 – zwane dalej: *rozporządzenie ouz*). Stosownie do art. 13a ust. 4 *upzp* obszary uzupełnienia zabudowy stanowią fakultatywny element planu ogólnego. Ich wyznaczanie w planie ogólnym **zależy więc od woli organów** sporządzających i przyjmujących ten akt prawa miejscowego. Lokalizacja przestrzenna obszarów uzupełnienia zabudowy wraz atrybutami zawierającymi informacje o poszczególnych obszarach może zatem stanowić część danych przestrzennych planu ogólnego gminy. Obszary te wyznacza się również z wykorzystaniem danych przestrzennych oraz systemów informacji geograficznej. Sposób wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy w planie ogólnym gminy, na podstawie delegacji art. 13m ust. 1 *upzp*, określa przywołane wyżej *rozporządzenie ouz*. Przepisy tego rozporządzenia wskazują ściśle określony ciąg czynności, jakie należy wykonać w celu wyznaczenia wyjściowego obszaru uzupełnienia zabudowy (§ 1 ust. 1 pkt 1-5), który następnie – przy uwzględnieniu lokalnych uwarunkowań polityki przestrzennej gminy – może być ograniczany (§ 1 ust. 4) oraz rozszerzany (maksymalnie o powierzchnię obliczoną zgodnie z wzorem zawartym w § 1 ust. 5). Punktem wyjścia do wyznaczenia granic obszaru uzupełnienia zabudowy jest pozyskanie informacji o budynkach znajdujących się na obszarze gminy, w postaci obiektów przestrzennych zawierających zarówno geometrię (reprezentację przestrzenną obiektów) oraz wartości atrybutów odpowiadające rodzajom poszczególnych budynków według Klasyfikacji Środków Trwałych. Zgodnie z § 1 ust. 2 *rozporządzenia ouz* wykorzystane w tym celu mogą zostać w pierwszej kolejności dane ewidencji gruntów i budynków (pkt 1), dopuszczone jest ponadto, wykorzystanie obiektów z bazy danych BDOT500 (o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 12 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne), lecz wyłącznie w przypadku budynków niewykazanych w bazie danych ewidencji gruntów i budynków (pkt 2), a także wykorzystanie obiektów z bazy danych BDOT10k (o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne), tylko w przypadku budynków niewykazanych w obu pozostałych bazach danych (pkt 3). Należy zaznaczyć, iż z § 1 ust. 3 *rozporządzenia ouz* wynika,

iż wykorzystane mogą zostać dane pozyskane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego nie wcześniej niż w dniu przystąpienia do sporządzania planu ogólnego gminy. W celu przeprowadzenia dalszych działań przepis § 1 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia ouz* nakazuje wyodrębnienie z pozyskanych w ten sposób danych przestrzennych wyłącznie budynków o określonym symbolu według Klasyfikacji Środków Trwałych (budynki przemysłowe o symbolu 101, budynki handlowo-usługowe o symbolu 103, budynki biurowe o symbolu 105, budynki szpitali i inne budynki opieki zdrowotnej o symbolu 106, budynki oświaty, nauki i kultury oraz budynki sportowe o symbolu 107, pozostałe budynki niemieszkalne o symbolu 109, budynki mieszkalne o symbolu 110). Przepisy § 1 ust. 1 pkt 1-5 *rozporządzenia ouz* określają następujące po sobie etapy wyznaczania wyjściowego obszaru uzupełnienia zabudowy, które należy przeprowadzić z wykorzystaniem geometrii budynków wyodrębnionych z ww. baz danych zgodnie z powyższymi zasadami. W pierwszym kroku należy określić zgrupowania nie mniej niż 5 budynków, które znajdują się w odległości nie większej niż 100 m. Drugi etap stanowi wyznaczenie obszaru o granicach przebiegających w odległości 50 m od obrysu budynków znajdujących się w tych zgrupowaniach. W trzecim kroku należy natomiast uzupełnić te obszary o otoczone przez nie (z każdej strony) obszary posiadające powierzchnię nie większą niż 5000 m². Następnie z wnętrza tak wyznaczonych obszarów powinna zostać wyłączona strefa o zasięgu 40 m względem ich granicy. Należy w tym zakresie wskazać, iż do wyznaczania wyjściowego obszaru uzupełniania zabudowy (czyli przeprowadzenia ww. czynności z wykorzystaniem wybranych uprzednio budynków), można wykorzystać automatyzujące ten proces narzędzie wtyczki APP2 do oprogramowania geoinformacyjnego QGIS, udostępnionej przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii. Ostatni etap wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy został powierzony organowi sporządzającemu projekt planu ogólnego, który uwzględniając lokalne uwarunkowania oraz politykę przestrzenną gminy może ograniczać oraz rozszerzać wyjściowy obszar uzupełnienia zabudowy. Zatem ostateczny zasięg obszaru uzupełnienia zabudowy zależy w znacznej mierze od woli organów sporządzających i przyjmujących plan ogólny gminy. Jednak, o ile ograniczenie tego obszaru zgodnie z § 1 ust. 4 *rozporządzenia ouz* może być w zasadzie dowolne, jego rozszerzenie możliwe jest maksymalnie o powierzchnię obliczoną zgodnie z wzorem zawartym w § 1 ust. 5 *rozporządzenia ouz*, a na terenach użytków rolnych klas I–III poza granicami administracyjnymi miast wymaga spełnienia również warunków określonych w § 1 ust. 6 *rozporządzenia ouz*. Zgodnie z wzorem zawartym w § 1 ust. 5 *rozporządzenia ouz* łączną maksymalną powierzchnię powiększenia wyjściowego obszaru uzupełniania zabudowy w wyniku rozszerzenia jego granic (Pp) należy obliczyć jako 25% różnicy pomiędzy łączną powierzchnią obszarów wyznaczonych w sposób, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1-3 (Pb) oraz łączną powierzchnią wyjściowego obszaru uzupełniania zabudowy (Pu). Wartości powierzchni Pp, Pb oraz Pu dla wyznaczonego za pomocą wtyczki APP2 wyjściowego obszaru uzupełniania zabudowy można odczytać z generowanego przez tą wtyczkę pliku Powierzchnie.xml.

Organ nadzoru w celu zweryfikowania poprawności wyznaczonego w planie ogólnym Gminy Irządze obszaru uzupełnienia zabudowy, przeprowadził z wykorzystaniem danych przestrzennych przekazanych przez gminę oraz wtyczki APP2 do oprogramowania QGIS, czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1-5 *rozporządzenia ouz*.

Organ nadzoru ustalił, iż gmina do wykonania czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 *rozporządzenia ouz* uwzględniła także budynki, którym w ewidencji gruntów i budynków przypisany został inny rodzaj Klasyfikacji Środków Trwałych, niż wskazany w § 1 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia ouz*. W związku z powyższym wyznaczony przez gminę wyjściowy obszar uzupełnienia zabudowy jak również obliczona przez gminę łączna maksymalna powierzchnia powiększenia wyjściowego obszaru uzupełniania zabudowy, w wyniku rozszerzenia jego granic (Pp) są nieprawidłowe.

Zgodnie z przeprowadzonymi analizami obszar uzupełnienia zabudowy możliwy do powiększenia wynosi 97 ha, tymczasem gmina powiększyła go o 102,8 ha. Ponadto w planie ogólnym Gminy Irządze wyznaczone zostały nowe obszary uzupełnienia zabudowy o oznaczeniu: 42OUZ, 112OUZ, 113OUZ, 121OUZ, 160OUZ, które nie stanowią części prawidłowo wyznaczonego wyjściowego obszaru uzupełnienia zabudowy, ani jego rozszerzenia, pozostając od niego całkowicie rozłączone przestrzennie.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż obszar uzupełnienia zabudowy, stanowiący integralną część planu ogólnego Gminy Irządze, został wyznaczony z przekroczeniem wartości łącznej maksymalnej powierzchni powiększenia wyjściowego obszaru uzupełnienia zabudowy, w wyniku rozszerzenia jego granic (Pp), wynikającej z wzoru wskazanego w § 1 ust. 5 *rozporządzenia ouz*. Ponadto, w planie ogólnym Gminy Irządze, niezgodnie z wytycznymi § 1 ust. 5 *rozporządzenia ouz* wyznaczone zostały obszary uzupełnienia zabudowy o oznaczeniu: 42OUZ, 112OUZ, 113OUZ, 121OUZ, 160OUZ, niestanowiące części wyjściowego obszaru uzupełnienia zabudowy ani jego rozszerzenia.

Dodatkowo, tut. organ nadzoru w odniesieniu do deklaracji Gminy poprawy uchwały już na najbliższej sesji, zawartej w odpowiedzi na wszczęte postępowanie nadzorcze zwraca uwagę na brzmienie art. 28 ust. 2 *upzp*: *jeżeli rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody stwierdzające nieważność uchwały w sprawie planu ogólnego (...) stanie się prawomocne, czynności, o których mowa w art. 13i (...), ponawia się w zakresie niezbędnym do doprowadzenia do zgodności projektu planu ogólnego (...) z przepisami prawnymi.*

Ponadto, jak wynika z postanowień art. 98 ust. 5 *usg*, rozstrzygnięcie nadzorcze staje się prawomocne z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wniesienia na nie skargi do sądu administracyjnego lub z datą oddalenia lub odrzucenia skargi przez sąd. Z tym momentem rozstrzygnięcie nadzorcze staje się co do zasady wykonalne. Dopuszczalność wykonania aktu zachodzi dopiero po uzyskaniu przez niego przymiotu prawomocności, co można wnosić z postanowień art. 92 ust. 1 w zw. z art. 98 ust. 5 *usg*, (vide Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 14 czerwca 2017 r., II SA/Go 330/17, LEX nr 2313796). W literaturze prawa samorządowego przyjęto zasadę, iż dopóki rozstrzygnięcie nadzorcze nie stanie się prawomocne, nie wywiera skutku prawnego, a więc zakwestionowana w nim uchwała lub zarządzenie organu gminy **obowiązuje** (Z. Pławecki, A. Szewc, G. Jyż, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, wyd. IV, Warszawa 2012, art. 92). Nieprawomocne rozstrzygnięcie nadzorcze, w którym organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały organu gminy, wywołuje jednakże skutek w postaci wstrzymania wykonania uchwały (vide wyrok WSA w Olsztynie z dnia 13 grudnia 2007 r., II SA/Ol 993/07, LEX nr 357621). Następuje to obligatoryjnie na podstawie art. 92 ust. 1 *usg* w chwili doręczenia organowi rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność aktu samorządowego. Należy jednak podkreślić, iż wstrzymanie wykonania uchwały stanowi jedynie rozwiązanie tymczasowe, nie eliminuje ono jeszcze aktu z porządku prawnego z mocą *ex tunc*, ale jedynie czasowo zawiesza jego obowiązywanie do momentu uprawomocnienia się rozstrzygnięcia nadzorczego (Z. Pławecki, A. Szewc, G. Jyż, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, wyd. IV, Warszawa 2012, art. 92).

Biorąc pod uwagę wskazane naruszenia przepisów prawa należy uznać, że uchwała Nr 134/XXIV/2026 Rady Gminy Irządze z dnia 1 lipca 2026 r. w sprawie planu ogólnego Gminy Irządze, w sposób istotny narusza zasady sporządzania planu ogólnego, w związku z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Biorąc pod uwagę konieczność sporządzenia planu ogólnego dla całego obszaru gminy (z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych oraz terenów zamkniętych innych niż ustalane przez ministra właściwego do spraw transportu), co wynika z art. 13a ust. 1 *upzp*, pomimo, że podniesione w niniejszym rozstrzygnięciu zarzuty dotyczą jedynie wskazanych stref planistycznych, nie było możliwości stwierdzenia nieważności ww. uchwały jedynie w części.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *usg* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Irządze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Irządze.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.

5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.

6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.